

INKASSONÄMNDEN

Uttalande
den 2 februari 2001
Dnr 14/2000

Anmälare och gäldenär: En konsument

Ombud: Konsumentvägledare Berit Haapaniemi
Konsumentrådgivningen
Gällivare kommun
982 81 Gällivare

Borgenär: Lux Svenska AB
182 36 Danderyd

Inkassoombud: EFAB Inkassobolagen AB
Box 1306
183 13 Täby

Frågeställning: Hot om konkursansökan för konsumentfordran

Bakgrund

Borgenären hade uppdragit åt inkassoombudet att driva in en fordran mot gäldenären avseende en kredit vid köp av dammsugare. Därvid framställde inkassoombudet krav om betalning av 7 466:74 kr (inkl. samtliga kostnader och ränta). I kravet angavs att eftersom fordringen var klar och förfallen fanns förutsättningar för att inge konkursansökan. Inkassoombudet angav vidare att den åtgärden skulle övervägas om inte betalning skett inom 10 dagar eller avbetalningsuppgörelse träffats.

Inkassoombudet har i yttrande till Inkassonämnden uppgivit att brevet var ett modifierat standardbrev som, i sitt ursprungsskick, skulle användas under helt andra förutsättningar än vad det aktuella ärendet givit anledning till. Därför hade inkassoombudet framfört en ursäkt till gäldenären och dessutom återbetalat ett belopp hon erlagt kort efter kravet. Återbetalningen grundades på bedömningen att kravet på ett oriktigt sätt kunnat påverka gäldenären att göra betalningen. Inkassoombudet framhöll också att det inträffade föranlett företaget att med berörd personal genomföra en förnyad genomgång av inkassolagens regler och praxis.

Box 14038, 104 40 Stockholm

Telefon: 08-661 12 32 • Fax: 08-662 76 12 • E-post: info@svenska-inkassoforeningen.se

INKASSONÄMNDEN

Inkassonämndens bedömning

Inkassonämndens bedömning i ärendet avser inkassoombudets hot om ansökan om konkurs samt kravbrevets utformning i övrigt.

Inkassonämnden noterar inledningsvis att ett konkursbeslut förutsätter att gäldenären är på obestånd. Därvid godtas som bevisning gäldenärens egna uppgifter, om det inte finns särskilda skäl att inte göra det. Som bevisning godtas också om det vid utmätning inom viss tid framgått att gäldenären saknat tillgångar till full betalning av fordringen eller att gäldenären förklarat sig ställa in sina betalningar. Därutöver gäller särskilda bestämmelser i fråga om bokföringsskyldig vad gäller betalning av klar och förfallen skuld.

Inkassonämnden utgår från att utmätning enligt ovan inte skett hos gäldenären och att gäldenären inte självmant skulle medge en konkursansökan eller själv inge en sådan. Vid sådana förhållanden synes förutsättningar för att anmälaren skulle kunna ha försatts i konkurs inte förelegat. Under antagande vidare att gäldenären inte var bokföringsskyldig synes kriterierna "klar och förfallen skuld" ha varit irrelevanta i en konkursansökan mot gäldenären. Vid dessa förhållanden stred det enligt Inkassonämnden mot god etik i inkassoverksamhet att på sätt skett framställa hot om att konkursansökan kunde komma att inges mot gäldenären.

Inkassonämnden anser att det kan i och för sig inte anses strida mot god etik i inkassoverksamhet att en borgenär eller ett inkassoombud använder sig av de åtgärder för att uppnå betalning som rättssystemet erbjuder. Det kan ändå strida mot god etik att vidtaga sådana inkassoåtgärder som inte är ändamålsenliga eller som är mer vittgående än vad som kan anses påkallat. Det strider också mot god etik att hota med åtgärder som den som framställer hotet inte avser att vidtaga.

Inkassonämnden noterar vidare att en konkursansökan är en särdeles ingripande åtgärd. Den är därför förenlig med god etik endast om särskilda skäl föreligger. Detta gäller i synnerhet om gäldenären är en konsument. Sådana särskilda skäl kan exempelvis utgöras av intresset att bevaka att tidsfrister för återvinning inte löper ut, att gäldenären bedriver en förlustbringande verksamhet, att det är påkallat att få till stånd en sådan mer djupgående utredning som ingår i konkursinstitutet, att gäldenären söker undanskaffa egendom eller att gäldenären i övrigt agerar så att det är påkallat att tillgripa konkurs för att bevaka borgenärens berättigade intressen. Normalt bör dock, enligt Inkassonämndens mening, ett utmätningförsök göras innan en konkursansökan övervägs.

Inkassonämnden noterar vidare att det mot gäldenären framställda kravet inte var utformat i enlighet med bestämmelserna i 5 § inkassolagen såvitt avser tydlig uppgift om det förhållande som fordringen grundade sig på, uppgift om hur fordrat belopp fördelade sig på kapital, ränta och kostnadsersättning samt uppgift om räntesatsen och den tid och det kapitalbelopp som låg till grund för ränteberäkningen. Även därigenom stred kravet mot god etik i inkassoverksamhet.

Inkassoombudet har framhållit att kravet framställdes av misstag och att åtgärder vidtagits för att undvika ett uppreparande. Inkassonämnden värdesätter detta men noterar också att god etik kräver att personalen löpande har sådana kunskaper att krav av det aktuella slaget inte tillställs konsumenter. Därvid räcker det uppenbarligen inte med kunskaper om inkassolagen utan kunskaper erfordras om all relevant lagstiftning.

INKASSONÄMNDEN

Med detta uttalande avslutar nämnden handläggningen av ärendet.

Detta uttalande har avgivits enhälligt av ordföranden Lennart Groll samt ledamöterna Mats Bendrik, Sveriges advokatsamfund, Tom Ekelund, Finansbolagens Förening, Charlotte Strandberg, Svenska Inkassoföreningen, och Robert Vikström, Svenska Bankföreningen.

Inkassonämnden

Lennart Groll
Ordförande

Hans Wahrolén
Sekreterare